

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Радомир, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНТОН Р. И.

при участието на секретаря В. М. К.
като разгледа докладваното от АНТОН Р. И. Административно наказателно дело № 20241730200048 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.58д и сл.ЗАНН.

С наказателно постановление № ./09.01.2024 г. на Директора на Регионална дирекция по горите- Кюстендил, упълномощен със заповед РД ./16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните, на жалбоподателя А. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Тр.“ бл., вх., ет., ап., е наложено административно наказание по чл.257, ал.1, т.2 от Закона за горите - глоба в размер на 300 лв.

Наказателното постановление е обжалвано в срок от жалбоподателя и по изложените в жалбата и доразвити в съдебно заседание от неговия процесуален представител- адв. Г. Б. от АК- Перник обстоятелства и съображения, моли съда да го отмени изцяло.

Наказващият орган в съдебно заседание, чрез процесуалния представител – гл.ю.к. Антимова, е изразил становище, с което моли съда да потвърди изцяло издаденото НП, като правилно и законосъобразно, като смята, че са спазени всички изисквания на ЗАНН за съставяне на акта и съответно издаване на НП.

Районният съд, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.14 и чл.18 НПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на

АУАН серия ПА07 2021 г., № ./25.11.2023 г. на Л. И., на длъжност „горски инспектор“ при РДГ- Кюстендил. Според отразеното в АУАН, на 03.09.2023 г. /в териториалния обхват на РДГ Кюстендил/ от временен склад по позволително за сеч в отдел 322, подотдел "в" до претоварна станция имот ., в землището на с.Драгомирово, общ.Радомир, като лице, упражняващо лесовъдска практика, с удостоверение № ./11.03.2022 г., упълномощено от собственика на горската територия /физическо лице/, жалбоподателят А. А. Д. е издал превозен билет №, за придружаване на транспортирана дървесина, без да е попълнил задължителните реквизити по образец - трите имена на водача /шофьор/, който е транспортирал дървесината. В ПБ е изписал само „А. Д.“ което не дава яснота кое е лицето шофьор на МПС-то.

АУАН бил подписан от актосъставителя Л. И. и от свидетеля по акта Д. З.. Отбелязано е, че жалбоподателят е отказал да подпише акта и като свидетел по отказа е поставил подписа си Д. Л. З..

По делото са разпитани като свидетели актосъставителят Л. И. и свидетелят по акта Д. З..

Според актосъставителя Л. В. И., на длъжност „главен специалист “Горски инспектор“ при РДГ-Кюстендил, при проверката в информационната система попаднали на превозни билети, издадени от А. Д., при които се установило нарушение. Не били попълнени реквизити- трите имена на шофьора. Търсили жалбоподателя известно време и при една проверка в с.Углярци с колегата З. установили, че лицето А. Д. е в с.Добри дол. Казали на колегата им, който установил местоположението на А. Д. в с.Добри дол, да състави Констативен протокол, за да се яви на определена дата за явяване в РДГ за съставяне и предявяване на актове по Закона за горите, както и да се разпoredи по Констативния протокол, при неявяване да се смята, че актовете са му предявени и връчени. Жалбоподателят не се явил, след много покани през Районното управление- Кюстендил. Жалбоподателят заявил, че няма работа с тях, има си адвокат и демонстрирал супер арогантно поведение. Заявил, ще се видят в съда. Като не се явил по датата на Констативния протокол, съставили актовете. Били съставени три акта по този начин.

Според свидетеля Д. Л. З., на длъжност „горски инспектор“ към РДГ- Кюстендил, извършвали проверка в Информационната система на Изпълнителна агенция и установили нарушение при издаване на превозен билет от А. Д., а именно- че не е написал трите имена на водача, а е изписал буквата, точката и фамилията. При многократно опитване да се свържат с лицето, един ден при една проверка, колега се обадил, че е при негова проверка. Чрез Констативен протокол му е разпоредил да се яви на въпросната дата, да му се предяви акта. При неявяване да се смята, че му е бил предявен при негово неявяване на въпросната дата и място. Жалбоподателят не се явил и актът му бил съставен. Правен бил опит за предявяване и чрез МВР.

Въз основа на така съставения АУАН, директора на Регионална дирекция по

горите- Кюстендил, упълномощен със заповед РД 49-199/16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните, издал обжалваното наказателно постановление № ./09.01.2024 г., с което на жалбоподателя А. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Тр.“ бл.. вх.. ет.., ап. е наложено административно наказание по чл.257, ал.1, т.2 от Закона за горите - глоба в размер на 300 лв.

От правна страна:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество същата е основателна по следните съображения:

Като законни разпоредби, които са били нарушени, съгласно чл.42, т.5 ЗАНН, в АУАН е отбелязан чл.257, ал.1, т.2, предл.“трето“ вр.чл.211, ал.2, т.2 вр.ал.1 от Закон за горите /ЗГ/, чл.156, ал.2, т.1, вр. чл.9а от Наредба за контрола и опазването на горските територии /НКОГТ/, вр. чл.11 и Приложение № 1 от Заповед № ../17.11.2021 г., издадена от Изпълнителния директор на ИАГ.

Разпоредбата на чл.211, ал.2, т.2 от ЗГ предвижда превозните билети да се издават от лицата, упражняващи лесовъдска практика - за дървесината, добита от собствените им гори, както и от горските територии, за които са упълномощени от собственика.

От своя страна разпоредбата на чл.156, ал.2, т.1 от Наредба за контрола и опазването на горските територии предвижда, че превозният билет се издава чрез интернет информационната система на ИАГ по ред, при условия и в срок, определени със заповед на изпълнителния директор на ИАГ, а според чл.9а от същата наредба, лицата, издаващи или попълващи документи по Закона за горите или подзаконовата нормативна уредба, са длъжни да спазват реда и условията за тяхното получаване, попълване, водене, издаване, отчитане и съхранение, определени със заповедите за определяне на съответните образци.

С цитираната заповед ЗАП-1019-17.11.2021 г. са утвърдени образци на превозни билети. По делото е приложено приложение № 1 по чл.211, ал.1, т.4 от ЗГ. В образца фигурира, както рег. № на превозното средство, така и трите имена на водача на същото.

Същите разпоредби са посочени и в обжалваното наказателно постановление, съгласно чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана по чл.257, ал.1, т.2 ЗГ. Съгласно този текст, наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му или на одобрените горскостопански планове и програми. От анализа на текста следва извода, че се отнася до бланкетна норма и субект на нарушението е длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което съгласува, одобри или издаде документ в нарушение на този закон.

За да се произнесе по въпроса за извършване на нарушение по този текст съдът

следва първо служебно да извърши проверка за законосъобразност на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание. Съгласно разпоредбата на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН, в АУАН, респ.- в НП, следва да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени. Това се отнася в по- голяма степен за бланкетните норми, каквато се явява тази по чл.257, ал.1, т.2 ЗГ.

В АУАН и обжалваното наказателно постановление са посочени текстово кои изисквания на Наредба за контрола и опазването на горските територии са нарушени, а именно- чл.15б, ал.2, т.1, вр. чл.9а.

Предвид горното съдът намира, че осъществяването на състава на нарушението по чл.257, ал.2, т.2 ЗГ се явява изцяло доказано.

Не се спори между страните, че жалбоподателят е лице по чл. 108, ал. 1, т. 4 от ЗГ и като такъв е издал превозен билет №, за придружаване на транспортирана дървесина. От електронната разпечатка от информационната система на ИАГ е видно, че липсват трите имена на водача на въпросното МПС, като е отбелязано само А.А..

В ЗАНН липсва легална дефиниция за „маловажен случай“. Его защо приложението на разпоредбата на чл.28 ЗАНН следва да бъде преценена съобразно степента на обществена опасност на деянието и дееца и в случай, че се стигне до извода, че същата е незначителна, административнонаказателното преследване следва да бъде изключено.

В случая, когато наказващият орган не се е съобразил с тази разпоредба, съдът е този който в производството по подадената жалба, с оглед на събраните доказателства, следва да се произнесе по въпроса за законосъобразността на акта. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани по-конкретно с преценката на: предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, обществено- опасните му последици, наличието на щета за държавата, респ. гражданите, наличието на други нарушения от извършителя и пр. Процесуално задължение на съда е да провери изцяло законосъобразността на издадено НП, да обсъди всички основания за въззивно обжалване, дори и да не са наведени такива, вкл. и да подложи на съдебен контрол преценката на административно-наказващия орган относно приложението на чл.28 ЗАНН. Преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол и в неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл.28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Маловажността на случая е поставена в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства, които следва да се преценяват от въззивния съд конкретно и въз основа на събраните по делото доказателства, при всеки случай на административно нарушение. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административен орган и не може да бъде възпрепятстван в

правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност. Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл.6 от ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл.28 от ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл.6 от ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл.28 от ЗАНН и да освободи нарушителя от административнонаказателна отговорност. Отнася се до особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл.28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. В ЗАНН законодателят не е дал легална дефиниция на понятието „маловажен случай“, затова на основание чл.11 от ЗАНН субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл.93, т.9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административно наказващият орган за „маловажност“ на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка, след като не са налице данни за наложени други наказания по ЗГ, като същевременно не са произтекли значителни вредни последици от нарушението. Дори наложена в минимален размер се явява несъразмерна по отношение на нарушението, независимо от формалния му характер. В случая, въпреки, че не са нанесени трите имена на водача на въпросното МПС, като е отбелязано единствено „А. Д.“, този пропуск се явява единствен и същевременно не би могло да се постави под съмнение тази самоличност. В случай, че самоличността на водача буди съмнение, наказващият орган е следвало да отбележи това и да отрази в АУАН и НП, че е възможно да съществува друго лице, стоящо зад името „А.А.“, но очевидно подобна хипотеза не е налице. Ето защо съдът намира, че в случая се отнася до пълна липса на вредни последици.

Предвид горното съдът намира, че жалбата се явява основателна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

По разностите.

Съобразно изхода на спора и своевременно направеното искане на основание

чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК, РДГ- Кюстендил следва да заплати на жалбоподателя разноски по делото.

В случая безспорно по делото е осъществено процесуално представителство по пълномощие. Разноските са своевременно поискани от страната и са доказани по размер доколкото в представения Договор за правна защита и съдействие изрично е посочено, че са изплатени от страната в брой, в който случай в тази част същият има характера на разписка за извършеното плащане. изплатената сума от жалбоподателя възлиза на 500 лв., представляващи изплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие.

Наказващият орган е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл.18, ал.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на Висшия адвокатски съвет, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела от административнонаказателен характер извън случаите по ал.2 /отнасяща се до глобите/ възнаграждението е 500 лв. и в този смисъл съдът намира, че възражението се явява неоснователно.

Предвид горното и на основание чл.63,ал.1, т.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № ./09.01.2024 г. на Директора на Регионална дирекция по горите- Кюстендил, упълномощен със заповед РД 49-199/16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните, с което на жалбоподателя А. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Тр.“ бл., вх. ет., ап., е наложено административно наказание по чл.257, ал.1, т.2 от Закона за горите - глоба в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА РДГ- Кюстендил да заплати на А. А. Д., ЕГН *****, с адрес: гр.Р., ж.к.“Тр.“ бл. вх., ет., ап., сумата в размер на 500 лв. /петстотин лева/- направени разноски по делото

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Перник на основанията, предвидени в Наказателно- процесуалния кодекс по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс в 14- дневен срок.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____